Metoda sensory integration Inną kompleksową metodą rehabilitacyjną jest metoda nazywana SI (**z ang. sensory integration**), czyli integracja sensoryczna. Została opracowana przez Jean Ayres, psychologa i terapeutkę zajęciową, która prowadziła prace badawcze i leczyła osoby ze schorzeniami neurologicznymi w Instytucie Badań Mózgu Uniwersytetu Kalifornijskiego w Los Angeles.

Metoda ta polega na integracji czynności zmysłów z właściwą reakcją ruchową. Jest to możliwe dzięki procesom dokonującym się w mózgu każdego człowieka, polegającym na odbieraniu, rozpoznawaniu, przetwarzaniu i odpowiednim interpretowaniu informacji, które mózg czerpie ze zmysłów, a następnie odpowiada właściwą reakcją ruchową. Celem terapii SI jest poprawa tzw. adaptacyjnych reakcji, co może przekładać się na lepsze funkcjonowanie w codziennych zadaniach.

Od roku 1980 stosowany jest test południowokalifornijski (**Test SCSIT**, ang. Southern California Sensory Integration Tests), który określa bardzo dokładnie rodzaj zaburzenia przetwarzania sensorycznego oraz elementy funkcji motorycznych i czuciowych. Na podstawie przeprowadzonych badań i wyników testu opracowuje się wskazówki terapeutyczne indywidualnie dla każdego dziecka. Rehabilitacja, zależnie od potrzeb, obejmuje stymulację poszczególnych zmysłów, np. *motoryki dużej, motoryki małej, percepcji, koordynacji wzrokowo-ruchowej*. Głównymi kierunkami w rehabilitacji są procesy hamowania, eliminowania lub ograniczania negatywnych bodźców w przypadku nadwrażliwości układu sensorycznego (np. nadpobudliwość ruchowa, trudności w koncentracji uwagi), oraz dostarczanie bardziej intensywnych, zróżnicowanych bodźców przy niedostatecznej wrażliwości układu zmysłów (np. zaburzenia ruchowe, percepcji i koordynacji).

Jean Ayres w swojej metodzie rehabilitacyjnej skupiła uwagę nie tylko na sposobach postępowania z dzieckiem, u którego występują zaburzenia układu nerwowego, ale również na zaburzeniach emocjonalnych wynikających z nieustannego poczucia niepewności. Uważała, że neurologiczne zaburzenia są istotnym ograniczeniem, ale często na ich szczycie pojawia się dodatkowe upośledzenie — negatywne samowyobrażenie. Istnieją trzy przyczyny negatywnego samowyobrażenia: sposób funkcjonowania układu nerwowego, poczucie frustracji i niewystarczalności, które pojawia się, gdy dziecko nie potrafi wykonać zadania dobrze, oraz negatywne reakcje otoczenia na to, co dziecko zrobiło. Stymulacja dziecka polega na dostarczaniu odpowiednich bodźców poszczególnym zmysłom, najczęściej podczas zabawy lub wykonywania określonego zadania. W rehabilitacji biorą udział przede wszystkim rodzice, którzy otrzymują od terapeuty wskazówki i zalecenia dotyczące zasad postępowania z ich dzieckiem. Jednak bez fachowej pomocy specjalistów i wykorzystania odpowiedniego

sprzętu rehabilitacyjnego rodzice nie zawsze mogą samodzielnie zapewnić pełne wsparcie.

Wraz z rodziną współpracują psycholodzy, pedagodzy, logopedzi oraz rehabilitanci. W województwie katowickim tylko jeden Ośrodek Rehabilitacyjno-Wychowawczy (ul. Ułańska 5a w Katowicach) ma prawie całkowicie wyposażoną salę rehabilitacyjną do terapii SI.

Większość ośrodków specjalistycznych w województwie dysponuje jedynie elementami sprzętu rehabilitacyjnego umożliwiającego wykorzystanie części terapii SI. Wynika to z braku środków finansowych, odpowiednio dużych sal, w których można zainstalować specjalistyczny sprzęt, a także z niewielkiej liczby terapeutów posiadających kwalifikacje do pracy tą metodą. Ze względu na zabawowy charakter terapii, elementy metody SI chętnie wykorzystywane są przez terapeutów i rodziców w codziennej pracy z dziećmi.

http://pieciek.w.interia.pl/rehabilitacja.html